в'арбанаси; Ето по онова време имали да пътуват освен търновския митрополит, още и етнокомит ту Преславский, червенский, ловчянский и Врачанский, и други изкон македонски, както сикатский и боневрубский. При това в'то ва време имало и два-ма от Влашкитъ боери на заточение в'арбанаси. Какво се разбира тоя стойкоще да е имал сръвства заотпилуване още е бил и человък доста развит и общителен, като е могъл да влъзе в'близки сношения с'владицитъ, които се играли та пътували тамо, това ту сношение с'владицитъ, както и сръводъчи на заточенитъ от него Кирякодромски свидътелство вече той е знаел доста добръ и Гръцкия говорил язик.

Според разказванийе то на едни, наша изкон приятел на Сиамуа може и негов посръдствовал да го за влавичят за Етиски на Враца; но според увъренийето на други, което се вижда и повърно: че во времето, когато Видинский паша позвано-оглу се бунтувал против Султана, всички подлежащи на Видинския окръг околии какъвто Враца,ръководени от самоправи в'разнирно състояние: Етиски от Цариград на тръгнал да се прати во Враца, и остия, който имал на разположение при себе си Търновски митрополит не един не се намерил да иде; това обстоятелство помогнало най-вече за провъзвеждането на тия Етиски чин; до не по казва при другитъ народства на светия ту неговата стойност и без страшне на тия стойко в'посвещението то за Етиски архимандрита в'Софрония.

Него во богомолие Етиски Софроний се вижда да е бил в'добри отношения и с'заточенитъ двата боери Влашки и явно в'добри отношения с'всичкитъ по-първи граждани на селото арбанаси, единственитъ още в'това време Търговци в'Търновско които тръгували в'Влашко 2); защото и как не би било тъй лесно да изтрати и да настани внуцитъ си на учение в'Гръцкото училище на Букурещ, ето по това време ся учили синоветъ

Подвир Кабадаитъ вчрвтли Бимбашитъ, подвир Бимбашитъ Болюкбашитъ подвир Болюкбашитъ Субашитъ и подвир Субашитъ просетъ Гъмци. В'Бъл гарски язик то отазило без влияние на народа Кичевъ и гордевливо носение и налъвание на дръхитъ по себе.

2) Според по послъдни накрития става известно че предъдитъ на Търновско Арбанаси, както и на разградското арбанаси са били Гръко-Българо-елиномани пръсвъщи от Богомилската ~~епархия~~ епархия в'елбанийтъ на заселени в'арбанаския Етиски чаа и са били както тъх архидръмчии Търговци и овечета вирилци и сваточи. Тъ са били Етиски на свето Петро Павловски манастир какъвто и сега е. Едно ръкописно Евангелие в'манастирчетъ. Тъ тръгували с'Влашко и всички Търговски домове са били основали вече в'Букурещ и другадъ в'Влашко; но всичко арбанаси не било още преселено в'Румъния. Освен Търговското преселение що били направили само изкоко души еще в'по-първитъ времена, изкон богаташи, повечето от Етиски ходили в'Влашко по Търговия та си и са вращали там в'арбанаси. Едни от тия се е бил доста известен чорбаджия Чокан, от първо Търговец, после Знаменитъ богаташ и Велмакам в'Букурещ, с'когото били в'сношение неговото богомолие Софроний. Второто преселение е станало на Видинский паша Позванооглу то е било лично и задружно, щото се станъли всичкитъ васа преселени и тамъ в'Етиски. Изкон от тъх останали в'Свищов за време, а в'арбанаси останали само чени веки по-малчетъ да ги хвърлятъ и да се заклеватъ за който се повърнали какъвто да изкон, както и сегъ се оречени за такива прадоди българи